

[Burgdorf]

til Skovby. Men vi er temmelig utilfredse med, at den sidste lille etape, hullet op til Christiansfeld, skal trække så længe ud, før den bliver etableret. Mon ikke der kunne ske en prioritering på dette område?

Vi er særdeles tilfredse med, at vi fik vedtaget og etableret det fremskudte dige, så mennesker og værdier er sikret mod det grådige Vesterhav. Men vi undrer os over, at man nu – det har jeg i hvert fald hørt i regionalradioen – har planer om at opstille 61 vindmøller på Højerdiget som alternativ energikilde. Det fremmer efter min mening ikke miljøet på stedet. Jeg er overbevist om, at et a-kraftværk ville tage sig særdeles bedre ud.

Problemet med grænsehandelen er nævnt tidligere her i dag, og jeg skal også nævne det, for det er et af de problemer, vi har måttet leve med i årevis, og hvor handlende i landsdelen har måttet se på, at en fortjeneste og en indtjening, som de kunne have haft, går syd for grænsen. Det er de forhold, der er, og der er ingen, der kritiserer nogen i den anledning, men det har vakt irritation og medført tab af penge både for de handlende og for staten. Jeg kan ikke se, hvordan vi kan klare disse problemer. Nu hørte jeg, at hr. J. K. Hansen nævnte, at hvis man tog det hele med, møbler og den slags ting, så var det ikke så skævt. Det er jeg nu ikke så sikker på at det ikke er. På det sidste er der også kommet problemer med benzinkøb syd for grænsen. I avisen stod der, at en enkelt tank solgte for 20 mill. kr. på årsbasis til danske, og det er jo ikke småting.

Der er en ting, jeg godt ville spørge statsministeren om, og det er, om ikke det var en idé at opkræve en afgift, bropenge, ved passage af Rømhøddammen. Denne dæmning passerer i sommermånederne af tusindvis, på årsbasis af 1 million bilister, udlændinge såvel som danskere. Hvis de betalte 10 kr. pr. bil, så ville det give noget i kassen. En så ømtålig vejforbindelse koster mange penge at vedligeholde. Statsministeren så ved selvsyn i 1976, hvordan dæmningen var skyllet væk. Sønderjyllands amt måtte betale reparationen. Det kostede 25 mill. kr. Det kan godt være, at der er nogle, der siger – måske også statsministeren – at det er en dårlig idé. Jeg synes, det er en god idé. Vi ser jo, at bare vi tager syd for grænsen og skal på stranden, så kræver man penge. Hvis vi nede i Europa

skal ind på en motorvej, så kræver man penge. Hvis vi skal igennem en viadukt eller en tunnel, så kræver man penge.

Der skal også snakkes radiodækning og TV-dækning her. Sønderjylland er efter min opfattelse ganske udmærket dækket af Radio Syd. Den formidler nyheder og aktuelt stof på en ganske fortrinlig måde, den dækker både Nord- og Sydslesvig. Vi har i lang tid snakket om et TV Syd, men det er ikke blevet til noget. Det er noget, vi har snakket for længe om. Som nævnt her i dag er tyskerne begyndt at sende til Nordslesvig og optage i Nordslesvig, og det er da også helt i orden. Jeg synes bare, det ville være godt, om vi havde været lidt vakse og kunne sende til vore danske venner i Sydslesvig. Der er dog 3 gange så mange danskere i Sydslesvig, som der er tyskere i Nordslesvig.

Endelig én ting, som jeg føler utilfredsstillende. Det er folketingets sønderjyske udvalg. Jeg føler, at dette udvalg faktisk er reduceret til et ekspeditionskontor for bevillinger til kulturelle formål i Sydslesvig. Det er mange penge, det drejer sig om. Udvalget har til dato ikke holdt møde i over et år. Jeg mener, at disse bevillinger herved unddrages parlamentarisk kontrol. Vi har et 6 mands udvalg, men i dette sidder der kun ét folketingsmedlem. Jeg tror, vi må se på den sag.

Det er rigtigt, som det er sagt, at vi ved en debat som denne ikke kan undgå at drøfte vore danske venner i Sydslesvig. De lever et dansk liv, vil gerne leve på danske kulturelle vilkår. Jeg mener ikke, at folketinget og regeringen har noget at skamme sig over her, det skulle da også bare mangle. Jeg synes, vi må være behjælpelige dér, lige så vel som vi er det med hensyn til det tyske mindretal, som bor på denne side af grænsen.

Endelig må jeg komme med et lille hjertesuk, men det er nok alt for sent at gøre det. Det er det, at vi i grænselandet er meget kedde af, at Storebæltsbroen er lagt i mølpose. Vi føler det, som om vi er afskåret ved en toldskranke ved Store Bælt. Der er dem – jeg ved ikke, om det er på reel baggrund – der siger: ja men så er det Hamborg, der bliver hovedstad. Det tror jeg nu ikke at de fleste sønderjyder er interesseret i. Vi ville have været glade for en Storebæltsbro, og vi glæder os til, at den en skønne dag kommer.

Så skal jeg endelig nævne den dagsorden, som er blevet fremsat. Jeg mener, at hvis vi